

تأثیر مصرف گوگرد و اثر باقیمانده آن در افزایش سولفات قابل استفاده خاک و رفع کمبود روی و آهن درختان سبب

علیزاده، غلامرضا و علی اسدی کنگره‌شاهی

پژوهندگان مرکز تحقیقات کشاورزی مازندران

به منظور رفع کمبود روی و آهن درختان سبب، آزمایشی بصورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار به مدت ۸ سال در ایستگاه تحقیقات کشاورزی گلمکان مشهد انجام شد. تجزیه فیزیکو‌شیمیایی نمونه‌های خاک نشان داد که بافت خاک نرم، میزان آهک فعال تقریباً ۷ درصد، ماده آلی خاک ۲٪ درصد و pH خاک برابر ۸/۱ بود. تیمارهای

این تحقیق شامل دو سطح کود حیوانی (۰ و ۴ کیلوگرم کود حیوانی پوسیده به ازای هر درخت) و پنج سطح گوگرد (۰،۵،۱۰،۱۵،۲۰ کیلوگرم گوگرد پودری به ازای هر درخت) بود که در نصف سایه انداز بیرونی هر درخت مورد استفاده قرار گرفت. نتایج آزمایش در سال اول نشان داد که مصرف گوگرد موجب افزایش میزان سولفات قابل استفاده خاک نگردید اما از سال های بعد، میزان سولفات قابل استفاده خاک به میزان قابل ملاحظه ای نسبت به شاهد افزایش یافت بطوریکه در سال سوم آزمایش سولفات قابل استفاده خاک از ۹/۱ میلی گرم در کیلوگرم در تیمار شاهد به ۱/۷ میلی گرم در کیلوگرم در تیمار مصرف ۱۰ کیلوگرم گوگرد به ازای هر درخت رسید. میزان سولفات قابل استفاده خاک در سال سوم در تیمارهای ۰،۵،۱۰،۱۵،۲۰ کیلوگرم گوگرد به ازای هر درخت به ترتیب ۵۹۰، ۴۹۰، ۴۷۹ و ۷۰۰ درصد نسبت به شاهد افزایش نشان داد در حالیکه این افزایش در سال هشتم آزمایش به ترتیب به ۲۰، ۳۶ و ۸۸ درصد رسید که نشان دهنده اثر باقیمانده گوگرد مصرف شده در خاک می باشد همچنین مصرف گوگرد باعث کاهش pH خاک در طول دوره آزمایش شد و مصرف ۱۰ کیلوگرم گوگرد به ازای هر درخت pH خاک را تقریباً ۵٪ واحد کاهش داد. آنکه فعال نیز یا مصرف گوگرد کاهش یافت و این کاهش در سطح احتمال ۵ درصد از نظر آماری معنی دار بود و بیشترین کاهش مربوط به تیمار مصرف ۱۰ کیلوگرم گوگرد به ازای هر درخت بود. اندازه گیری روی و آهن برگ درختان نشان داد که مصرف گوگرد به ازای اثر محضی داری بر غلظت روی و آهن برگ نداشت ولی مصرف توأم کود حیوانی و گوگرد غلظت روی و آهن برگ را افزایش داد. همچنین بیشترین عملکرد میوه از تیمار مصرف توأم کود حیوانی و گوگرد (۱۰ کیلوگرم گوگرد و ۴ کیلوگرم کود حیوانی) حاصل شد و این افزایش از نظر آماری معنی دار نبود.